

gjørelse under en særlig Sag. Ved denne Bestemmelse i Forbindelse med det i § 16 foreslaaede Tillæg til Straffelovens § 254 vil det opnaas, at en Sagfører ikke, efter at en saadan Dom er overgaaet ham, kan vedblive at fungere, indtil han ved Dom i en civil Sag, som ofte maa føres igjennem alle 3 Instanser, bliver kjendt uberettiget dertil, et Forhold, som i og for sig maa anses for uheldigt. Man har derhos ligeledes i Overensstemmelse med, hvad der er henstillet af oftnævnte Hovedbestyrelse, i § 24 foreslaaet, at en Sagfører, der er kommen under Konkurs, først kan gjenerehverve Retten til at udøve Sagførervirksomhed, naar han fremstuffer Erklæring fra samtlige i Konkursboet anmeldte Kreditorer om, at han har fyldestgjort dem for deres Forbringinger, medens saadan Gjenerehvervelse efter det tidligere Lovforslag alene var betinget af Konkursbehandlingsens Slutning; det er Hensynet til det overordentlig vigtige i, at en Sagfører er en fuldstændig vederhæftig Mand, som har motiveret dette Forslag, idet denne Betegnelse ikke kan anvendes paa den Sagfører, hvis Konkursbo er sluttet, uden at hans Kreditorer ere blevne fyldestgjorte.

ad §§ 25—27.

Ved Affattelsen af disse Paragrafer, som svare til det tidligere Lovforslags §§ 20 og 21, er der paa forskellige Punkter taget Hensyn til de af Landsthingsudvalgets Flerital i den ovenfor nævnte Betænkning gjorte Hensstillinger og Forslag. Man har saaledes i Bestemmelserne om Inddelingen i Sagførerkreds i § 25 foreslaaet Viborg Amt henlagt til 5te Kreds i Stedet for som tidligere paatænkt til 4de Kreds, hvortil Aarhus Amt er foreslaaet henlagt, og som Følge heraf er Antallet af Medlemmer af Sagførerraadet i 5te Kreds i § 27 foreslaaet fastsat til 7, hvoraf mindst 2 Overretssagførere, som have Kontor i Viborg. Endvidere er i Overensstemmelse med Udvalgsflertallets Forslag Bestemmelserne om Sagførerraad indlede ved en særlig Paragraf (§ 26), der i Almindelighed betegner disse Institutioners Stilling, ligesom Valgretten og Valgbarheden til Sagførerraadene (§ 27) er begrændset til de Sagførere, som svare

det fastsatte Bidrag af 10 Kr. aarlig, hvorhos der er optaget en Bestemmelse om, at den Sagfører, som har naaet 65 Aars Alderen, skal være berettiget til at undslaa sig for at modtage Valg til Sagførerraadene.

ad §§ 33 og 34.

Disse Paragrafer ere affattede i Overensstemmelse med de af Udvalgets Flerital stillede Ændringsforslag til det tidligere Lovforslags §§ 27 og 28, idet der alene for den sidste Paragrafs Vedkommende er foretaget nogle redaktionelle Forandringer, som skulle tjene til yderligere at tydeliggjøre og præcisere Meningen.

I § 35 (§ 29 i det tidligere Forslag) har man i 10de Linie efter „fastsatte Tid“ tilføjet Ordet „virkelig“, og i § 40 (§ 34 i det tidligere Forslag) er Fristen, inden hvilken den Sagfører, som er misfornøiet med det overordnede Sagførerraads Beslutning, skal begjære denne indanket for det i Paragrafen omhandlede Dommerudvalg, foreslaaet forlænget fra 8 Dage til 14 Dage.

ad § 45.

I denne Paragraf, der svarer til det tidligere Lovforslags § 39, er tilføjet en Bestemmelse, hvorefter der, uanset Bestemmelserne i §§ 4 og 10, vedvarende kan meddeles dem, der inden 2 Aar, efter at Loven er traadt i Kraft, have undertastet sig den ufuldstændige juridiske Examen med Charakteren Bævem, Bestikelse som Underretssagførere og Autorisation som Sagførersfuldmægtige. Det tør antages, at der herved vil være aabnet Udgang til Sagførervirksomheden for Enhver, som med dette Maal for Die har begyndt en virkelig Forberedelse til den nævnte Examen.

Som § 47 er tilføjet en Bestemmelse om, at Loven ikke skal gjælde for Færøerne, hvor Forholdene som bekendt i den heromhandlede Henseende ere ganske forskellige fra det øvrige Lands.